Учітесь, читайте, І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь.
Т. Г. Шевченко.

За сільськогосподарські КАДРИ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА У ВЕРЕСНІ 1956 р.

№ 5 (1688) ВІВТОРОК 12 БЕРЕЗНЯ 1991 року Ціна 4 коп.

ОРГАН РАДИ СЕКРЕТАРІВ ЦЕХОВИХ ПАРТІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ І КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ УКРАЇНСЬКОЇ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ АКАДЕМІЇ

ЗИМОВА СЕСІЯ ПОЗАДУ

Зимова екзаменаційна сесія завершилась на факультеті агрохімії та ґрунтознавства. Результати її показали, що не всі студенти активно працювали протягом семестру. Серед 57 студентів 1-го курсу тільки три відмінники. Це Зоя Бондаренко, Олександра Повхан, Іванна Сташкевич. Ще 9 студентів, які вчаться на «4» та «5». Незадовільно склали сесію 11 студентів. З них О. Бублик не допущений до екзаменів, а Ю. Тарнопольський отримав аж три «двійки». Вони, а також ті, хто не ліквідував заборгованості, будуть відраховані (О. Бабич, О. Шинкар, В. Федорчук, Б. Михайлов, Н. Петлиця, І. Трикоз, О. Мазниченко).

Дещо кращі успіхи в навчанні у другокурсників. Тут 4 відмінники — О. Киценька, В. Стратієнко, Р. Тимошенко, О. Єременко, а 16 студентів склали сесію на «4» та «5». Не ліквідували заборгованості О. Лощилова та О. Тута. М. Киба не була допущена до сесії і внесена до наказу на відрахування.

На 3-му курсі вже 6 відмінників (В. Рудюк, В. Куликов, О. Луцик, О. Ільченко, Н. Паламарчук, Я. Ридей). Але отримали «двійки» з політекономії І. Велетнюк, І. Моргун, В. Яровий, О. Матвійчук, які потім виправили становище. На одні «трійки» вчаться на цьому курсі М. Гринда, С. Марцинишин, І. Моргун.

Без незадовільних оцінок склали екзамени четвертокурсники. Хоча і тут на одні «трійки» навчаються І. Гадій, В. Маруга.

Студенти випускного курсу успішно склали останню екзаменаційну сесію та комплексний екзамен з спеціальності. Побажаємо їм творчої наснаги для написання та захисту дипломної роботи.

В. РОЗСТАЛЬНИЙ,
заступник декана факультету агрохімії та ґрунтознавства.

ЩОБ БУВ МЕД

У Продовольчій програмі, прийнятій на травневому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС, вказується: значно збільшити виробництво меду. Передбачено продовжити створення спеціалізованих бджільницьких господарств, пасік на промисловій основі, більше приділяти уваги розвиткові присадибного бджільництва. Досягти високої віддачі бджолиних сімей і рентабельності громадських пасік неможливо без впровадження у бджільництво методів, що різко підвищують продуктивність праці пасічників, широкого використання у практиці прогресивних способів догляду за бджолами і промислової технології виробництва продукції.

Бджільництво завжди було найблагороднішим заняттям людини, а бджоли — символом працелюбства і гармонії. Збираючи з квітів і листя різних рослин корм, бджоли виробляють у своєму організмі надзвичайно цінні продукти: мед, віск, прополіс, пергу, маточне молоко, бджолину отруту, які все ширше в останній час використовуються у медицині та багатьох галузях промисловості. Керівництво розвитком громадського і любительського бджільництва, агрозоотехнічне і ветеринарне обслуговування пасік та матеріально-технічне його забезпечення здійснює виробничо-наукова фірма «Укрбджолопром», обласні контори. Організовано Українське товариство бджолярів-любителів з філіалами в областях та районах.

В зв'язку з зростаючими вимогами до спеціалістів, а також з прискореними темпами науково-технічного прогресу і переведення галузі на госпрозрахунок зростає потреба в підвищенні кваліфікації фахівців по бджільництву.

Згідно з цим на факультеті підвищення кваліфікації (ФПК) Української сільськогосподарської академії за планом проводились заняття з головними, старшими, міжрайонними та районними зоотехніками обласних контор бджільництва. До проведення їх були залучені працівники «Укрбджолопрому» В. Л. Кисиленко, Н. В. Мукович, В. П. Ревенок, Г. Ю. Колевич, головний зоотехнік В. П. Пилипенко, директор міжгосподарського бджолопідприємства І. С. Штокал та інші.

За період навчання були прочитані змістовні лекції. Слухачів проінформували про зарубіжний досвід культури ведення бджільництва, перспективи розвитку галузі в нашій країні, республіці. Спеціалісти виїжджали в Ставище на бджолокомплекс Київського виробничого об'єднання «Точелектроприлад», де досвідом ведення бджільництва на промисловій основі ділився головний зоотехнік О. Е. Жлуд. Під час огляду павільйонів з бджолиними сім'ями з пасічниками велась розмова про різні питання технології. Практичні та теоретичні заняття в основному проводились на кафедрі технології виробництва продукції бджільництва. Лекції прочитані зав. кафедрою, доктором наук В. П. Поліщуком, кандидатом біологічних наук — Г. П. Михайленко, сільськогосподарських — Е. К. Приходько, асистентом В. І. Сташенком. В лабораторії кафедри вивчалось штучне осіменіння бджолиних маток, яке буде широко впроваджуватись в селекційній роботі, демонструвались прилади для збирання бджолиної отрути, маточного молочка, пилку та ін. З великим задоволенням слухали лекції доцента кафедри політичної економії О. Т. Василенка, професора кафедри охорони природи О. О. Салганського.

Відбулась конференція, підбито підсумки навчання. Слухачі обмінялись досвідом ведення бджільництва. Були висловлені побажання щодо матеріального оснащення кафедри, лабораторій, необхідності зустрічей з передовиками виробництва, слухачами ФПК, агрономами, зоотехніками, ветеринарними працівниками, керівниками господарств. Висловлено побажання викладачам різних кафедр в своїх лекціях конкретизувати матеріали.

В сучасних умовах необхідно шукати нові форми організації бджільництва, створення асоціацій в цій галузі. Перепідготовку спеціалістів бажано проводити частіше. Адже група слухачів в кількості 25 чоловік може попасти на повторне навчання в академії лише через 20 років (в республіці працює півтисячі спеціалістів).

Слухачі ФПК:
В. КУХТИЦЬКИЙ,
О. БЕССАРАБА,
П. ЄРКО,
ст. зоотехніки.

Аспіранти кафедри фітопатології В. Лутай та І. Гайдай ретельно готуються до проведення лабораторних дослідів.

Фото П. Дубинського.

Спорт

Змагання на воді

Завершились головні змагання кращих плавців академії — першість УСГА серед співробітників і викладачів у залік спартакіади «Здоров'я», а також студентський чемпіонат.

Переможцями у першому виявилися представники факультетів — економічного В. Владимиренко, С. Кваша, А. Коритний, П. Кроп, агрохімії та ґрунтознавства — Б. Йосипчук, захисту рослин — А. Хрипливий, Н. Леоненко — з учбової частини, С. Нікольський — з факультету механізації сільського господарства. Призові місця посіли М. Чапний та Т. Перминов (факультет електрифікації й автоматизації сільськогосподарського виробництва), В. Жемойда (агрономічний), В. Прохнич (учбова частина). Естафетний заплив на загальнокомандну першість вибороли спортсмени економічного факультету. До речі, це третя поспіль перемога цієї дружної команди.

В студентських змаганнях лідерами були також представники економічного факультету — Олена Вертійчук, яка перемогла в плаванні вільним стилем на дистанціях 50 і 100 метрів, Михайло Розстальний (50 метрів брасом), Олексій Дмитренко, Олег Кирейцев, Олег Кохан і Дмитро Коритний —в естафетному плаванні.

Чемпіоном академії вільним стилем на дистанції 50 метрів став Євген Солонин (факультет захисту рослин). Він же виграв заплив на спині. На дистанції 100 метрів вільним стилем перемогу святкував Володимир Старовойт (зооінженерний). Чемпіонами академії стали також Євгенія Ковбан (лісогосподарський), Микола Шостак (агрономічний). Високі результати показали Євгенія Кременецька (лісогосподарський), Андрій Кузьменко (агрохімії та ґрунтознавства), Володимир Бортницький (електрифікації та автоматизації). В загальнокомандному заліку слідом за збірною економфаку призові місця посіли студенти факультетів електрифікації та автоматизації сільськогосподарського виробництва, зооінженерного.

Ю. УЄАЧОВ,
головний суддя змагань.

РЕПЛІКА

НЕ ТІ ЦІЦЕРОНИ

Кажуть, знаменитий оратор древнього Рима Ціцерон для відпрацювання мистецтва красномовства йшов на морський берег, де під час бурі намагався «перекричати» шум могутніх хвиль. Потім це допомагало йому в боротьбі з опонентами перед великою аудиторією римлян, де на форумі міг часом панувати страшенний галас.

Бідний, бідний Ціцерон! В академії, коли б він зміг завітати сюди, йому було б вельми сумно. Бо нікому його мистецтво ведення диспуту тут не потрібне, а словниковий запас оратора поповнився б такими, не зовсім парламентськими, виразами, як «запроданці» та іншими, до цього подібних.

А коли коротше, то оголошена вузівськими осередками РУХу, УСДП, КПУ і т. д. дискусія «За вільну Україну чи оновлений Союз» з тріском провалилася. Тема цікава, і вона мала б зібрати значну аудиторію. Але в результаті маємо те, що у величезній аудиторії зібралося ледь з півтора десятка осіб, включаючи головуючого. Ні про який шум чи галас в запалі обговорення, який би слід було долати голосом виступаючим, не могло бути й мови: чутно було, як муха літала.

Що, «наїлися» політики? Чи вже у кожного сформувалася чітка позиція щодо майбутнього референдуму про майбутнє Союзу РСР і ніякі переконливі докази в ході дискусії не зможуть її змінити?

Але як би там не було— дискусія розпочалася. Ну, не розходитися ж, коли хоч хтось прийшов! Чесно кажучи, я сидів і думав: ну навіщо представникам отих всіх партій сперечатися, якщо слухати нікому? Кому потрібні взаємовиключаючі сентенції у супроводі глибокої тиші, яку «спромігся» порушити лише В. І. Щербина дзвінким, як ляпас, слівцем «запроданці» щодо тих росіян, хто підтримує Горбачова, а не Єльцина?

...В суперечці народжується істина. Це так. Але треба зробити так, щоб момент народження цієї істини був «на слуху» в аудиторії. А коли цієї останньої нема, — пиши: пропало.

А. ВАЛЕНТИНОВ.
кореспондент.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

ХВИЛЮЮЧИСЬ ЗА СЬОГОДЕННЯ

Цього разу комуністи навчальної частини на своїх зборах обговорювали важливе питання — про поточний момент і завдання парторганізації. Після змістовної доповіді, яку зробив проректор В. Д. Кулик, присутні взяли активну участь в обговоренні порушених проблем. Слід зауважити, що останнім часом послабилося внутріпартійне життя в цьому підрозділі— досить сказати: з 65 комуністів організації на призначену годину було лише 32, правда, потім, коли збори вже почалися, підійшло ще кілька, так що ледве трохи більше половини зібралося. Не всі ж відсутні з поважних причин (хоча й епідемія грипу зараз).

Як і доповідач, виступаючі вказували, що спостерігається боротьба за владу окремих парткерівників; хибною є теза, що партія буде займатися лише політичною роботою, не втручаючись в економіку, господарські питання, соціально-економічний розвиток. Бо така думка чулась з уст деяких партдіячів навіть вищого від академії рівня.

Доповідач навів сумні факти з вузівського життя: наприклад, на факультеті захисту рослин у групах з 28 чоловік буває на заняттях наших студентів 5—6, у деяких — аж 7—8. І тут варто б задуматися, чому ж іноземці значно краще ставляться до навчання. З дні тривали пошуки когось з викладачів кафедр суспільних наук, хто тут проводить виховну роботу, але, як не прикро, так і не вдалося знайти таких. То як же роз'яснюють тут (та й на інших факультетах) щодо проведення референдуму, що має бути? Незрозуміло.

Думки про референдум продовжили спеціаліст науково-дослідного сектора М. П. Столярчук, ветеран партії, Великої Вітчизняної війни, праці І. Л. Чуб та ін. Союзний договір — питання дуже важливе, і його не можна пускати на самоплив. Треба серйозніше запитувати з комуністів—керівників підрозділів за справи. На цьому наголошувалося у виступах. Кожен комуніст повинен проявити себе як боєць для організованого проведення референдуму про союзний договір.

(Наш кор.).

«АВТО-КОМБІ» — НОВИЙ ВИД

Страхуванню підлягають автомобілі (в т. ч. з причіпами), які зареєстровані (чи мають бути) в ДАІ. Одночасно вважаються застрахованими водій і страхівник машини, багаж, що знаходиться тут (або в причепі). Існує 2 варіанти: з повним відшкодуванням і виплатою платежу за тарифом — 2%; з власною участю страхівника в збитку до 150 крб. і виплатою платежу за тарифом 1%. Ці правила гарантують відшкодування не тільки у випадку ДТП, але й пошкодження чи крадіжки окремих частин, деталей автомобіля, багажу і додаткового обладнання (незалежно від факту угону). При цьому обов'язковою умовою укладання угоди є страхування машини в межах її дійсної вартості (враховуючи знос).

Любов ЗАБАШТА

РІДНА МОВА

Пролетіли роки, ніби білі лелеки
Від того озеречка, від моєї ріки,
І кохання далеко, і юність далеко,
А вони все у небо летять з-під руки.

Білокрилі мої, ви лелеки чи, може,
Мені суджені, мабуть, іще з пелюшок
Мого серця вкраїнського дикії ружі,
Що засіяли стільки життя сторінок?

Прийняла я дарунок від нені — то мова,
Тому скарбу ніколи не скласти ціни,
Моє серце вона осява барвінково,
Будьте вдячні матусі і дочки, й сини!

Будьте вдячні народу, бережіть тее слово,
Що хранилось віками у битвах, в трудах,
Воно визріло вже і співа колосково —
Синя птиця народу — на буйних вітрах.

Павло ТИЧИНА

СЛОВО

Слово наше рідне!
Ти сьогодні зазвучало
Як початок, як начало,
Як озброєння всім видне,
Слово наше рідне.

То ж цвілась калина,
Червоніла, достигала,
Всьому світу заявляла:
Я — країна Україна!
На горі калина!

А Вкраїни ж мова —
Мов те сонце дзвінкотюче,
Мов те золото котюче,
Вся і давність, і обнова—
Українська мова.

Та раптом з Берліна
Дикі орди налетіли,
Україну вбить хотіли
И нашу мову солов'їну —
Дикуни з Берліна.

Слово ж наше рідне!
Ти німоті не далося
Озернилось, як колосся.
Стало бойове і гідне —
Слово наше рідне!

Ти в тяжкі хвилини
У підпіллі жить звикало,
Проти фрица закликало,
Промовляло до людини
І в тяжкі хвилини.

Гарне ж ти на вроду!
Бо ти єсть не всепрощення:
Ти в боях пройшло хрещення —
Слово мужнього народу,
Що не дрогне зроду.

Ми в тобі знаходим
Блиски гроз і цвіт задуми,
Пісні дзвін, моральність думи,
Ми в похід з тобою ходим —
Все в тобі знаходим.

Розцвітай же, слово,
І в родині, і у школі,
И на заводі, і у полі
Пречудесна, пречудово,—
Розцвітай же, слово!

Хай ізнов калина
Червоніє, достигає,
Всьому світу заявляє:
Я — країна Україна —
На горі калина!

1945 р.

ТАК ВЕСТИ КОНСПЕКТ

Ведення конспекту — процес непростий, як це може здатися з першого погляду. І тому навички конспектування набуваються лише з часом. Слухаючи лекцію, слід розібратися, що саме сказано викладачем, і лише потому вести записи в зошиті. Бажано все почуте викладати власне своїми думками, оскільки при цьому можна меншою кількістю слів охопити більше почутої інформації. Формули вписуються дуже уважно, рисунки і графіки зображаються чітко. При цьому бажано користуватися кольоровими олівцями.

Необхідно набути також навичок конспектування книги. Воно — це розділений, короткий, систематичний, а головне — осмислений виклад на папері змісту книги або її частини. До його складу входять: план, тези, фактичний матеріал, питання і коментарі. Таке конспектування дещо відрізняється від того, як занотовувати при слуханні лекцію: той, хто читає, не зв'язаний лімітом часу.

Які рекомендації можна дати щодо конспектування саме книги? Рекомендується вести конспект таким чином. Розділіть листок в зошиті на чотири графи. У першій — записуються всі запитання, що виникають; у другій — план конспекту; відповідно в третій і четвертій — тези і коментарі до прочитаного та контрольні питання. До речі, третя графа може виділятися для запису фактичного матеріалу, що представляє собою більш широкий виклад тез.

Перелік питань дозволяє скласти план конспекту. Він по суті виділяє конкретно факт — про що говоритиметься. В процесі читання послідовно слід задавати ці питання і записувати їх у вигляді пунктів плану. Вони розкриваються за допомогою тез. Це — короткий виклад основного тексту. Їх можна писати своїми словами, але допускається також використання цитат (з посиланням на сторінку джерела). Першому способу слід віддавати перевагу, бо в цьому випадку думку можна висловити коротше, ніж вона викладена в тексті книги.

Якщо той, хто прочитав, збирається викласти прочитане незабаром, наприклад, протягом найближчого тижня чи місяця, надіючись на свою пам'ять, то можна обмежитися складанням тез. Якщо ж записаний матеріал знадобиться в майбутньому, то з'являється необхідність більш детального фіксування. Детальніший запис необхідний також при конспектуванні математизованих, технічних, природничо-наукових текстів. Формули записуються з вказанням значення величин, що до них входять. Крім того, вказуються допущення при виведенні формул. Необхідно навести розмір всіх величин. Крім того, повністю слід записувати основні визначення, формулювання теорем.

Б. ДРАГАНОВ,
професор.

НАУКОВІ ГОРИЗОНТИ

Вчені факультету захисту рослин вносять значний вклад в розвиток вітчизняної сільськогосподарської науки. Запорукою цьому є високий науковий потенціал. Наукова робота є невід'ємною частиною повсякденного життя професорів, доцентів, співробітників і студентів факультету.

Вже не один рік на кафедрі фітопатології під керівництвом чл.-кор. ВАСГНІЛ, заслуженого діяча науки УРСР професора В. Ф. Пересипкіна плідно ведеться наукова робота з селекції ріпака, за що він був нагороджений першою премією РМ СРСР. Виведені ним і його учнями (С. М. Коваленко, І. Л. Марков та ін.) сорти озимого і яровх ріпаків відзначаються високою якістю, врожайністю і стійкістю до збудників хвороб. Вони широко впроваджуються в сільськогосподарське виробництво УРСР, РРФСР, Азерб. РСР. Професором М. М. Кириком та його учнями (І. І. Кошевський, В. Л. Лобань та ін.) всебічно досліджуються біологічні основи збудників захворювань зернобобових культур і розробляються заходи боротьби з ними. Вченими кафедри видано підручник «Сільськогосподарська фітопатологія», «Атлас хвороб польових культур» (В. Ф. Пересипкін), «Хвороби тропічних культур» (Ю. В. Калюжний) та інші, які стали настільними книжками студентів академії.

Не менш плідно працюють і вчені кафедри сільськогосподарської та лісової ентомології. Основною проблемою їх наукових розробок є визначення біоценотичних основ захисту польових культур і багаторічних трав (М. П. Дядечко, О. І. Гончаренко, Д. О. Роїк, М. І. Ігнатко). Продовжуються дослідження по використанню регулюючих механізмів в системі захисту посівів люцерни, які є предметом підготовки докторської дисертації М. Б. Рубана. Під керівництвом проф. М. П. Дядечка розробляються екологічні основи охорони навколишнього середовища та захисту врожаю в умовах інтенсивних технологій вирощування с.-г. культур. Вивченням шкідників і розробкою заходів боротьби з ними у багаторічних плодоягідних культур і природних насаджень займаються проф. М. М. Падій і доценти С. І. Антонюк, В. С. Шелестова і М. М. Завада. За державною програмою (НТП) кафедра працює за проектом «Безпестицидний захист» овочевих культур в зонах особливої екологічної небезпеки з переважним застосуванням біологічних засобів захисту.

Вченими кафедри опубліковано підручники під ред. М. П. Дядечка «Основи біологічного методу захисту рослин», «Сільськогосподарська ентомологія» та «Практикум сільськогосподарської ентомології» (С. І. Ан-

ФЕЙЛЕТОН

ЯК АСПІРАНТ ГУБЕРНАТОРА ОБІКРАВ,

АБО КОРОТКИЙ МЕТОДИЧНО-ДІАЛЕКТИЧНО-ТЕОРЕТИЧНО-ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК ДЛЯ ТИХ АСПІРАНТІВ ЧИ НАВІТЬ ПЕРШОКУРСНИКА-СТУДЕНТА, ХТО ХОЧЕ І ЗМОЖЕ СТАТИ КАНДИДАТОМ НАУК, НЕ ДОКЛАДАЮЧИ МАЙЖЕ НІЯКИХ ЗУСИЛЬ (ТІЛЬКИ В УСГА! — **Прим. авт.**)

Цю непривабливу історію з науковою недобросовісністю з'ясувати так легко, як обчистити варене яйце і потім відділити білок від жовтка. Справді, треба не плутати чисте-біле з жовтим... І не слід обов'язково (навіть навпаки — необов'язково!) вдаватися до послуг Шерлока Холмса чи не менш всевміючого Мегре, щоб розгадати заплутану цю справу. Досить слухачів підготовчого відділення залучити — все з'ясують, роз'яснять: хто є хто. А йдеться про дві кандидатські дисертації, з яких один справжній автор, другий — плагіатор. Хто з них у кого, м'яко кажучи, культурно, — взяв, читачі самі побачать і прийдуть до точної відповіді до загадки. Поряд подаються лише окремі шматочки великих «співпадань», бо все вмістити просто неможливо не те що в нашій, малій, газетці, а й у великій, ба і в журналі. Схожість — як дві краплини води з одного стакана.

Незбагненно, що ідентичні структура, побудова (не плутати з перебудовою), порядок і назви глав, підрозділів, таблиці (ось тут тільки справді, буває, нумерація не збігається) з численним цифровим матеріалом. Див. їх відповідно в дисертаціях: № 1 та № 2, № 2 на стор 26 і № 3 — стор. 21, № 3 — стор. 28 та № 5 — стор. 24, № 4 — стор. 29 та № 7 — стор. 26, № 8 — в обох (яка геніальність — співпадання навіть в номерах тут — на стор. відповідно 42 і 44), № 9 та № 9 — на стор 43 та 46. Численні цифрові дані, формули — як через копірку друкувалося, причому, якщо в справжнього автора траплялася друкарська помилка, то й вона колегою бралася, певно, за наукове якесь відкриття й якщо не все, то більшість присвоювалася. Або цитати вчених-класиків — нерідко ті ж самі, з дослівним вступом до них та коментарем слово в слово. Процитуємо трішки.

В А. К. ПАРХОМЕНКА

Стр. 1. В увеличении производства зерна этой культуры, наряду с применением правильной системы удобрений, борьбой с сорняками, вредителями и осуществлением других агроприёмов, особо важное значение имеет использование новых высокопродуктивных и высококачественных сортов.

Стр. 2. На Украине, в частности в Лесостепной зоне, сорта озимой пшеницы должны давать урожай зерна не менее 50—60 ц/га, зимой выдерживать колебания температуры от +2 до —30°, не полегать даже в годы с избыточным количеством осадков и частыми ветрами, не поражаться бурой, стеблевой и листовой ржавчинами, в зерне содержать не менее 14% белка, и обладать отличными хлебопекарными свойствами и хорошей силой муки.

На выведение новых сортов с указанными хозяйственно - биологическими признаками и свойствами...

Главной задачей наших исследований являлась экспериментальная разработка некоторых вопросов методики оценки... озимой пшеницы... в условиях... Лесостепи УССР.

Стр. 4. Вслед за И. Г. Кельрейтером к гибридизации, как методу **получения** сортов, пришел... основоположник русской агрономии, Андрей Тимофеевич Болотов...

В развитии представлений о формообразовательном процессе и научном обосновании гибридизации огромная роль принадлежит Ч. Дарвину (1952).

Исследования Г. Менделя обосновали реальную возможность совмещения в каждом новом поколении растений тех признаков и свойств, которыми обладали исходные родительские формы.

Стр. 5. И. В. Мичурин проводил скрещивания между сортами и формами растений, принадлежащих не только к одному и тому же виду, но и к разным ботаническим видам и даже родам. Для преодоления нескрещиваемости между отдельными видами и родами растений он успешно применил метод предварительного вегетативного сближения родительских форм, метод посредника, смеси пыльцы и т. п.

Стр. 22. Опыты по теме проводились в 1969—1971 гг. на опытном поле Украинской сельскохозяйственной академии «Теремки».

...рельеф участка средневыравненный. Почва серая оподзоленная и характеризуется следующим механическим составом...

Из приведенных данных видно, что почву опытного участка по механическому составу следует отнести к песчано - легкосуглинистым.

В годы избыточного увлажнения она склонна к заплыванию и уплотнению, а при недостатке осадков — быстро пересыхает и образует поверхностную корку.

ДИСЕРТАЦІЯ В. В. ГУБЕРНАТОРА

Стр. 1. В увеличении производства зерна этой культуры, наряду с применением правильной системы удобрений, борьбы с сорняками, вредителями и другими агроприёмами, особо важное значение имеет использование новых высокопродуктивных и высококачественных сортов.

Стр. 2. На Украине, в частности, в Лесостепной зоне сорт озимой пшеницы должен давать урожай не менее 45—50 ц/га, зимой выдерживать колебания температуры от +2 до —30°, не полегать даже в годы с избыточным количеством осадков и частыми ветрами, не поражаться бурой, стеблевой и листовой ржавчинами, в зерне содержать не менее 12% белка и обладать отличными хлебопекарными свойствами и хорошей силой муки.

Для выведения новых сортов с указанными ...хозяйственно - биологическими признаками и свойствами...

Главной задачей наших исследований... являлась экспериментальная разработка некоторых вопросов методики селекции озимой пшеницы в условиях Лесостепи Украины.

Стр. 4. Вслед за И. Кельрейтером к гибридизации, как методу **улучшения** сортов, пришел основоположник русской агрономии Андрей Тимофеевич Болотов.

Стр. 5. В развитии представлений о формообразовательном процессе и научном обосновании гибридизации огромная роль принадлежит Ч. Дарвину (1952).

Исследования Г. Менделя обосновали реальную возможность совмещения в каждом новом поколении растений тех признаков и свойств, которыми обладали исходные родительские формы.

Стр. 6. Использование в скрещиваниях сортов и форм растений, принадлежащих не только к одному и тому же виду, но и к разным ботаническим видам и даже родам.

Для преодоления нескрещиваемости между отдаленными видами и родами растений И. В. Мичурин успешно применил метод предварительного вегетативного сближения родительских форм, метод посредника, смеси пыльцы и т. п.

Стр. 19. Исследования по теме мы проводили в 1965-1967 гг. на опытном поле «Теремки» Украинской сельскохозяйственной академии.

Рельеф участка хорошо выровненный, почва серая оподзоленная и характеризуется следующим механическим составом...

Из приведенных данных видно, что почву опытного участка по механическому составу следует отнести к песчано-легкосуглинистым.

В годы избыточного увлажнения она склонна к заплыванию и уплотнению, а при недостатке осадков — быстро пересыхает и образует поверхностную корку.

Стр. 36. Под предшественник озимой пшеницы... вносили по 15 т/га навоза.

Посев озимой пшеницы проводили в оптимальные сроки — 2—6 сентября.

...питомник засевали... с нормой высева 5 млн. всхожих семян на гектар.

Стр. 37. Весной проводилась подкормка пшеницы... путем разбрасывания их по тало-мёрзлой почве... Затем проводили закрытие влаги боронованием.

За время вегетации проводили рыхление междурядий и по мере надобности— прополку от сорняков.

Определялся процент поражения гибридов и сортов белой мучнистой росой и бурой листовой ржавчиной, согласно методике Государственного сортоиспытания.

Подсчет всходов, определение перезимовки и количества сохранившихся растений к уборке проводились на постоянно закрепленных учетных площадках... в трех местах делянки по диагонали.

Гибриды и сорта оценивались на устойчивость к неблагоприятным условиям произрастания.

Устойчивость к полеганию отмечалась по пятибалльной шкале.

Балл I — сильное полегание задолго до уборки и непригодность к машинной уборке.

Балл II — сильное полегание, но можно убирать с приспособлением для полегших хлебов.

Стр. 38. Балл III — средняя полегаемость.

Балл IV — полегание растений в слабой степени и

Стр. 37. Под предшественник озимой пшеницы... вносили по 15 т/га навоза.

Посев пшеницы проводился в оптимальные сроки, 2—6 сентября.

...питомники... засевались... с нормой высева... всхожих зерен на гектар.

Стр. 38. Весной проводилась подкормка пшеницы разбрасыванием по тало-мёрзлой почве... Затем проводили закрытие влаги боронованием.

За время вегетации проводили рыхление междурядий и по мере надобности— прополку от сорняков.

Определялся процент поражения гибридов и сортов белой мучнистой росой и бурой листовой ржавчиной согласно методики государственного сортоиспытания.

Подсчет всходов, определение перезимовки и количества сохранившихся растений к уборке проводились на постоянно закрепленных учетных площадках, в трех местах делянки по диагонали.

Гибриды и сорта оценивались на устойчивость к неблагоприятным условиям произрастания.

Устойчивость к полеганию отмечалась по пятибалльной шкале.

Балл 1 — сильное полегание задолго до уборки и непригодность к машинной уборке.

Балл 2 — сильное полегание, но можно убирать с

тонюк, О. І. Гончаренко, М. Б. Рубан), «Визначник шкідників лісових насаджень» (М. М. Падій) та інші, які широко використовуються студентами сільськогосподарських вузів УРСР та інших республік.

Вчені кафедри загальної ентомології і зоології (завідуючий проф. П. Т. Покозій) продовжують дослідження, розпочаті у свій час професором М. М. Сницьким, по вивченню виведеної ним моновольтильної породи дубового шовкопряда «Поліський тасар» (М. М. Плиска, Т. Б. Аретинська, В. І. Менджул, А. Г. Руднєв, В. В. Вітитнев, О. І. Булавіна). Розроблений оригінальний спосіб оцінки продуктивності дубового шовкопряда і його пристосування до нетрадиційного корму за допомогою каталазного показника. В промислових умовах Закарпатської, Чернівецької, Львівської і Волинської областей щорічно виробляється понад 800 кг коконів з підвищенням шовконосності до 11,5%. Під керівництвом П. Т. Покозія проводяться наукові випробування по вдосконаленню препаратів-лепідоцида, бітоксибациліна, гомеліна проти листогризучих шкідників плодових; також по ресурсозберігаючих прийомах захисту озимої пшениці від шкідників при грунтозахисній системі (М. М. Доля); захисту сої (М. Г. Шкаруба), цукрових буряків (Н. М. Березницька) та інших культур від бур'янів і шкідників у колгоспах і радгоспах.

Під моїм керівництвом співробітники кафедри ботаніки вивчають зміни екосистем природної рослинності та питання охорони, збагачення і раціонального використання рослинних і торфових ресурсів Українського Полісся (С. І. Шабарова, В. І. Лушпа, І. М. Алейников, О. І. Пидюра), а також природні кормові угіддя Правобережжя Лісостепу УРСР (Б. Є. Якубенко). За підсумками наукових досліджень опубліковано в співдружності з науковцями Інституту ботаніки АН УРСР монографію «Зміна рослинності і флори боліт УРСР під впливом меліорації» (І. М. Григора), «Дари лісів» (Ю. Я. Єлін, С. І. Шабарова, В. І. Лушпа), «Горіхоплідні лісів УРСР» (С. І. Шабарова), «В стране азалии и ландыша» (С. І. Шабарова, в співдружності). Розроблені рекомендації по використанню торф'яного фонду лісових боліт Українського Полісся в сільськогосподарському та лісогосподарському виробництві (І. М. Григора); також класифікація змін екосистем лісових боліт і заболочених лісів, що може бути використана при прогнозуванні трансформації природної рослинності окремих регіонів і ландшафтів.

Під час експедиційних досліджень зібрані значні матеріали судинних рослин, що поповнюють гербарний фонд кафедри (який налічує понад 30000 гербарних листів флори Радянського Союзу). Гербарій кафедри широко використовується в учбовому процесі, для довідок інших кафедр академії та окремих осіб.

Колектив кафедри іноземних мов широко впроваджує в учбовий процес наукові здобутки інтенсивних методик Г. А. Кайгородської для навчання усному мовленню. Крім того, викладачем А. М. Мартиненко розроблений власний метод — формальних ознак і з успіхом використовується під час занять з студентами та аспірантами. Кафедра підготувала та видала три посібники для навчання за інтенсивною методикою (Н. К. Свечина, Л. О. Хомейко та ін.). При кафедрі працює клуб «Діалог» (керівник В. С. Гришина), де студенти, аспіранти і викладачі можуть, спілкуючись англійською мовою, поглибити свої знання, дізнатися, що нового з життя англомовних країн світу.

В 1990 році на факультеті створена нова кафедра — вирощування і захисту тропічних і субтропічних культур (завідуючий П. Н. Івончик), наукові надбання якої попереду, в чому ми не сумніваємося.

Важливою ланкою наукової роботи професорсько-викладацького складу є підготовка науково-педагогічних кадрів високої кваліфікації. На факультеті підготовлено загін кандидатів, докторів наук для нашої країни та країн, що розвиваються. Особливо плідно працюють в цьому напрямі професори В. Ф. Пересипкін, який підготував 87 кандидатів і 4 доктори наук, і М. П. Дядечко (ним підготовлено 76 кандидатів і 7 докторів наук, в тому числі 2 докторів і 29 кандидатів наук для країн, що розвиваються). Нині всі професори факультету забезпечують аспірантську підготовку.

На перспективу необхідно було б повніше використовувати матеріально-технічну базу установ АН УРСР, спільно виконуючи наукову тематику та забезпечуючи аспірантську підготовку, ширше залучати до роботи студентів факультету. В майбутньому необхідно більш широко пропагувати і впроваджувати у виробництво власні досягнення в галузі захисту рослин в умовах інтенсивних технологій вирощування сільськогосподарських культур.

Наявна матеріально-технічна база кафедр, часткове використання такої науково-дослідних установ системи АН УРСР та ВАСГНІЛ, високий науковий потенціал, актуальність тематики і запити науки, виробництва є надійною запорукою подальшого розширення, поглиблення існуючих і пошукових нових розробок факультету захисту рослин.

І. ГРИГОРА,
зав. кафедрою ботаніки, професор.

Випускнику-заочнику М. Пасульку диплом вручає голова ДЕК М. М. Рубець, начальник республіканської станції захисту рослин.

Фото **М. Плиски, О. Левченка.**

только местами, а потом растения поднимаются.

Балл V — нет полегания.

Кроме проведения подсчетов количества взошедших растений, количества ушедших в зиму, перезимовавших и сохранившихся к уборке растений проводились глазомерные оценки состояния посевов по пятибалльной шкале перед уходом в зиму, степени перезимовки и общей оценки перед уборкой.

Состояние гибридов разного происхождения и сортов после перезимовки оценивалось по шкале:

Балл I — на делянках сохранилось живых растений менее 20%.

Балл 2—менее 40% (меньше половины).

Балл 3—менее 60% (больше половины).

Балл 4 — менее 80%.

Балл 5 — на делянках...

После уборки проводилась браковка семей и линий по зерну.

Для определения структуры урожая отбиралось... по 20—25 растений...

Содержание сырого протеина в зерне...

Сила муки определялась микрометодом по степени набухаемости муки в уксусной кислоте по методу...'

Оценка физико-химических и хлебопекарных качеств зерна озимой пшеницы проводилась в Реепубликанской контрольно-семенной лаборатории...

Степень влияния того или иного фактора в общем варьировании признака определяли по...

Стандартные отношения дисперсий для принятой в исследовании доверительной вероятности P = 0,95 находили. пользуясь таблицами,

Стр. 40. Для характеристики точности опыта и оценки частных различий определяли:

Стр. 42. ...завязавшихся семян зависело как от... подобранных для скрещивания родительских пар, так и от сложившихся погодных условий во время гибридизации.

О наследовании длины вегетационного периода гиб-

приспособлением для полегших хлебов.

Балл 3 — средняя полегаемость.

Балл 4 — полегание растений в слабой степени и только местами, а потом растения поднимаются.

Балл 5 — нет полегания.

Стр. 39. Кроме проведения подсчетов количества взошедших растений, количества ушедших в зиму, перезимовавших и сохранившихся к уборке растений проводились глазомерные оценки состояния посевов по пятибалльной шкале перед уходом в зиму, степени перезимовки и общей оценки перед уборкой.

Состояние гибридов разного происхождения перед уходом в зиму и по выходу из зимы оценивалось по шкале:

Балл 1 — на делянке сохранилось живых растений не менее 20%.

Балл 2 — на делянке сохранилось живых растений 40% (меньше половины).

Балл 3 — на делянке сохранилось живых растений 60% (больше половины).

Балл 4 — на делянке сохранилось живых растений 80%.

Стр. 40. После уборки проводилась браковка линий и подлиний по зерну...

Для определения структуры урожая отбиралось ...по 20—25 растений...

Содержание протеина в зерне устанавливали:..

Сила муки определялась микрометодом по степени набухаемости муки в уксусной кислоте по методике...

Оценка физико-химических и хлебопекарных качеств зерна озимой пшеницы проводилась в Республиканской контрольно - семенной лаборатории.

Степень статистического влияния отдельных факторов в общем варьировании... признака вычисляли по...

Стр. 42. Стандартное отношение дисперсий для принятой в исследовании доверительной вероятности P = 0,95 находили, пользуясь таблицами...

Для характеристики точности опыта и существенности частных различий определили:..

Стр. 44. ...завязывания семян зависит как от генеалогии подобранных для скрещивания родительских пар, так и от сложившихся погодных условий во время гибридизации.

О наследовании длины вегетационного периода гибридами пшеницы в литературе имеются противоречивые данные.

Стр. 99. ...выведения таких сортов озимой пшеницы, которые отличаются устойчивостью к отдельным рассам бурой листовой, стеблевой ржавчинам, к мучнистой росе и другим болезням.

Стр. 100. Проанализировав методы получения устойчивых сортов против поражения болезнями...

Стр. 144. О главной роли материнской последовательности в передаче качества зерна высказывают мнения...

Стр. 169. При расщеплении гибридного материала... появляются как более позднеспелые, так и более раннеспелые семьи.

Стр. 170. Использование в скрещивании относительно устойчивых к болезням сортов... (Безостая 1, Ранняя 12... и других)... обусловило выщепление во втором и третьем поколениях весьма ценных родоначальников ржавчиноустойчивых форм озимой пшеницы.

Стр. 171. Таким образом, фактический материал наших исследований показывает, что сорта, являющиеся источниками признака иммунитета, **проявляют** свои достоинства в гибридах во втором, третьем и более **поздних...**

* * *

Отже, машинописні буквенні якісь помилки теж запозичувалися. Один нюанс — справедливості ради зазначимо, що вносилося плагіатором і своє: часто нові граматичні невправності з'являлися, зокрема, розсипані коми, де вони непотрібні, і бракує їх там, де треба. Подається нерідко в «новатора» цитата і в дужках якась чотиризначна цифра коло прізвища, здогадуємось, що це дата. Але як воно звучить, наприклад: «как указывает Н. И. Вавилов (1966), упоминает...» Ні, не міг славнозвісний учений говорити тоді, бо ще 23 роки до того був репресований і розстріляний; аналогічне посилання на розмови Ч. Дарвіна (1952), але ж хто чув у тому році, якщо він помер ще в минулому столітті? З того, потойбічного, світу слухав дисертанта? Аж цікаво інше: сам туди навідувався у командировку чи по телефону говорили? Мабуть, у книгах тих років видання говориться — це інша справа. Ось так стилістична неоковирність призводить до небажаного гумору в серйозній праці аспіранта (за задумом серйозної, а насправді — несерйозної, якою вийшла).

Хто в кого списував, вирахувати зовсім неважко: В. В. Губернатор дисертацію на тему «Исследование основных хозяйственно-биологических признаков у гибридов озимой пшеницы от сложных скрещиваний» захистив у 1968 р., А. К. Пархоменко — «Селекционная оценка ранних поколений гибридов озимой пшеницы и возможности отбора среди них» — в 1972-му. Здогадалися? Не виключено, що дехто з адвокатів «грішника» на їхньому, агрономічному, факультеті доводитиме, що перший у другого; тож цікаво б дізнатися, як передбачав на 4 роки наперед він те, що напише перший, і започити? Це треба бути екстрасенсом навіть над самим Кашпировським та іншими світовими прогнозистами. А, може, справді такий в даному разі випадок? Судіть самі.

Не менш цікаво, що в різні п'ятирічки, за даними таблиць, співпадала навіть абсолютна точність в одні дати температур повітря, землі, води; ріст пшениці; хоча, як це буває в житті, однієї весни, на Першотравень, йшли в кожухах, і не жарко, а іншої — у тенісках не холодно, садять, було, картоплю, іншого року цієї дати — вже зійшла. А тут — у дисертаціях — точна аналогія. Обидва захищались в нашому вузі. Науковим керівником обох — доктор сільськогосподарських наук професор М. О. Зеленський, який, до речі, не тільки їх виводив у вчені (і подібною методою, тільки йому відомою) — адже був завідуючим кафедрою з даної галузі. Досить переглянути зміст обох дисертацій — штамп у проф. постійний, надійний. Схожість трафаретів — як колодка, на яку виготовляють так звані биті сибірські валянки: вони одноножні, тобто, не дивлячись, взувай, який під рукою, не ділять на лівий, правий. За формою і змістом дублікати (валянки) схожі.

Читачі вже знають подібну схожість дисертацій, де лиш назву сільськогосподарської культури міняли: замість кукурудзи був люпин, ще в когось — не горох, а квасоля (останні дві — чудесний калорійний, підбадьорюючий харч), то, звичайно, хоч щось мікроскопічно мале було своє в списуна, тут же навіть і цього не зроблено. Це одна з цього вкрай потрібного (ох і багатьом!) кишенькового порадника теза рослинникам. А для дисертантів з тваринництва такі: якщо вивчаються телята, то беріть ягнята або поросята; по птиці ще багатший вибір: до «курчата» — каченята, гусенята, індичата, але ні в якому разі не спутайте — «кошенята», які в дорослому віці хоч і люблять ловити дворову малечу від квочки й блискавично з нею тікати на дерево, та це представники зовсім іншої теми дисертантів.

Наче в трафареті почергово фотографуетесь: ось і козаком на коні, а то — в черкесці, з кинджалом та іншими атрибутами або в товаристві чарівних пляжних русалок... І не писати дисертації — і кандидатом наук стати хочеться. Пархоменко ж став доцентом, був деканом, мітив у проректори... За допомогою цього посібника зможете легко стати ним. Ото звечора зліплено так дисертацію, вранці встав (ла), умився (лася) тощо — і вже кандидатом стали. «Плагіат» — з латинської означає «викрадаю». Тому й заголовок фейлетону такий.

В. МЕЛЬНИЧЕНКО, учений агроном, випускник УСГА, кандидат наук, М. ПЕТРЕНКО та інші.

Тривожний СИГНАЛ

ПОЧІМ ЯЛИНКИ НА МОГИЛАХ?

Мене завжди цікавило питання: чим керуються в своїх вчинках люди, коли вирубують ялинки в громадських місцях? Матеріальними? Але ж карбованець другий — не-бозна яка знахідка для бюджету. Чи суто споживацькими? Якщо вони спільні, громадські, то, значить, і мої: можна вирубати для свята у власну хату. Тож коли почув, що все-таки дехто з таких «ялинколюбів» знайшовся (ясно, не з власної волі), — захотів зустрітися з ними, отримати відповідь на вищезгадане запитання і заодно зробити їх «героями» фейлетону. Вже й назва якось відразу «витанцювалася»: «Післяноворічне похмілля на тверезу голову».

Але не до сарказму стало, коли дізнався, що вирубали сріблясті красуні (вартість, до речі, кожної — дві сотні карбованців), не денебудь, а на меморіалі пам'яті студентів, викладачів і співробітників академії, загиблих на полях Великої Вітчизняної війни, там, де поховані захисники Києва. Натомість прийшло відчуття образи — ніби хтось мимохідь плюнув у душу і не помітив цього.

Ось що розповідає керівник групи озеленення А. О. Сиволапенко:

— За ялинками на території академії «полювали» завжди. Але поки був дільничним інспектором П. П. Рибачук (який зараз підвищений на посаді і займається дещо іншою роботою), то за ними певний нагляд був, про їх збереження турбувалися, а зараз... Коротше, тільки на меморіалі пам'яті загиблих перед Новим роком вирубали цінної породи чотири сріблястих ялинки, таких, які ростуть біля Кремлівської стіни, в урочистих, пам'ятних місцях. І в когось же піднялася рука! І де — на могилі захисників нашого міста від фашистів...

Будь-яка мотузочка має свій кінець. Отак і тут. Хай і частково, але все ж відшукався він в 11-й кімнаті 2-го гуртожитку, де на диво всім красувалася одна з тих, вкрадених ялинок. Та ще й шишечки на верхівці висіли!.. А мешкають в ній студенти економічного факультету — четвертокурсники В. Науменко, Ю. Кордюк і першокурсники М. Бойко, А. Чабан, В. Лавренович. Останній і виявився «першим» — ініціатором і виконавцем вирубування (хоча сам він від цього категорично відмовляється) при безумовному потуранні і моральній підтримці решти. Одного вечора саме він приніс до гуртожитку красуню-ялинку, а від запитання вахтера, де таку взяв, відмахнувся: купив випадково. Саме ця версія, за кілька днів розроблена до деталей, знадобиться їм і в відділенні міліції, де кожному з мешканців 11-ї кімнати довелося мати неприємну розмову з дільничним інспектором С. А. Очеретьком. Справу на них було заведено, але юридично довести факт крадіжки важко: мовляв, купив у незнайомця біля їдальні в студмістечку — і край! Ще й описав, у що був той одягнутий. Шукай вітра в полі. Особливо, коли того вітру і в природі не було, а ялинку на меморіалі рубав сам особисто Лавренович. Бо таки вона виявилася звідти — зріз на зрубі при перевірці співпав. Від одного з наших працівників довелося почути слушну думку: сплутати ялинку звичайну і сріблясту — неможливо. Це міг зробити або несусвітній дурень, або таки він її вкрав персонально. І в тому, і в іншому випадку такі студенти академії не потрібні. І їх слід виганяти. В шию. Особисто я з цим абсолютно згоден. Цікаво, чи поділяє таку думку керівництво економічного факультету? Коли так, то це було б дуже добре. Бо ще рік, другий — і академія не матиме жодної зеленої окраси. І «докладуть до цього руки» наші ж студенти.

Хочеться дати вищезгаданим «героям»-студентам пораду: коли наступного разу у вас засверблять руки і захочеться вкрасти ще якусь ялинку чи квіти на кладовищі — зайдіть тоді на могилку когось з ваших рідних, близьких і рубайте, ріжте там. Хоча цього ви саме там — певен — не зробите!..

То почім же ялинки на могилах, громадяни, поки що студенти економфаку? В ціну совісті? Чи не занадто дорога плата?

В. ОБРАМБАЛЬСЬКИЙ,
кореспондент.

Прислухаємося?

Знаю, як довго б'ється об стінку незрозумілості та неприйняття колектив працівників музею гончарства в Опішні; скільки писано та мовлено, аби знайти приміщення у Косові для музею М. Павлика (на місці знесеного будинку-музею нині стоїть житловий п'ятиповерховий будинок); як приймається ідея мистецтвознавця О. Соломченка та письменника С. Пушика про створення у Косові чи Коломії музею мистецтва писанки на Україні...

Те саме можемо сказати і про унікальний задум різьб'яра В. Петріва, котрий розробив проект створення музею «Садиба народного майстра (Різьблене містечко)», дав йому наукове трактування, до деталей обгрунтував і місце для функціонування — столицю України, і кількість видатків. І все це поки що на папері. Куди тільки не звертався, кому лише не слав листи В. Петрів в надії, що розглянуть, серйозно обміркують і...

Академіки Д. Лихачов, Б. Рибаков, О. Гончар у його задумі вбачають реальну можливість повернути, поки ще не пізно, настутним поколінням бодай модель того синтетичного дерев'яного зодчества, яке представляє різні часи і стилі. Його підтримували М. Стельмах, Н. Ужвій, йому сьогодні протягують руку підтримки Б. Олійник, Д. Павличко, І. Горчар, Р. Федорів, А. Мокренко та багато інших діячів культури і науки.

Може комусь здатися, що неймовірно дорого обійдеться матеріалізація такого задуму. Так, це буде, як на мене, недешево. Але стільки мільйонів ми втрачаємо щодня, повсякчас, тавруючи майбутніх громадян безпам'ятством, бездуховністю!

Можливо, у проекті В. Петріва не все ідеально: може, місцем розташування майбутнього «Різьбленого містечка» оберуть фахівці-архітектори, мистецтвознавці, громадськість столиці — не територію Голосіївського лісопарку,— а, скажімо, Музею народної архітектури та побуту України у с. Пироговому. Зрештою, суть не в місці, а в самій сутності пропозиції, яку мав би підтримати кожен громадянин.

В. КАЧКАН.

НАЧХАТИ?

ПРИЛИПЛО ПІВТИСЯЧІ КЕРЕБЕ...

Досі було відомо, що традиційно в продавців, особливо гастрономів, часто бувають липкі руки: ото замість ковбаси «Окремої» чи «Деснянської», чи «Докторської», оплаченої вами за відповідну ціну в касі, спритні руки замотають «Чайну» або навіть «Закусочну», що, зокрема остання, більш як наполовину дешевша. Потім, дивись, таким макаром спритниця може: видаючи себе за дуже совісну, виб'є чек на найдешевшу ковбасу, а візьме найдорожчу, оскільки за зміну багатенько «зекономила». Ще й похваляється колегам: кругом люди економлять на роботі — викроюють продумано матеріали на пальто чи костюм, щоб якнайменше відходів, хтось — скло, бляху розрізає так, сім раз відмірявши, щоб було по-господарському. Це вже інший підхід до роботи, бо тут виходять з інтересів виробництва: більше буде виробів. продукції.

А В. П. Шевченко — не продавець, не скляр чи покрівельник. Він — в. о. професора кафедри рослинництва, отже, ніякого відношення не має. скажімо, до реалізації ковбаси «Докторська». Тож не у його сфері діяльності роблять пересортицю продуктів, обважування, обрахування, і, здавалося б, нічого не може прилипати до рук. Навіть би дисертація докторська — це не ковбаса однойменної назви. На його місці роботи просто немає того, що б прилипало до рук. І ніхто не додумався тут відкопати замулене якесь джерело додаткового прибутку з нічого. За планом прочитав лекцію чи провів практичне заняття — записав у журнал, розписався: що, де, коли зробив — все до копієчки оплатиться. Та, виявляється, у Віктора Петровича є те, чого багатьом викладачам нашого вузу бракує: в руках у нього біополе екстрасенса. По-нашому, це щось на зразок магніта — до нього прилипають сталеві та ще деякі металеві речі, деталі. Причому, якщо магніт не притягує благородних металів, а тим більше паперів, навіть банківських купюр, то руки Шевченка — саме це й полюбляють.

Оскільки такий його талант заслуговує на розголошення, повідаємо. За перший семестр цього навчального року він умудрився за одні й ті ж певні години одержати двічі оплату — широко вдався до приписок. Мовою Кримінального кодексу це називається злочином, про що він не міг не знати, тож йшов свідомо, планомірно, продумано. Його спритність рук (завдяки цьому біополю) не залишилася непоміченою. Надійшов сигнал аж з сусіднього навчального корпусу. Комісія учбової частини підтвердила достовірність факту. Виявилося, він хапонув незароблених понад півтисячі карбованців. Тоді зібрався колектив кафедри на засідання, щоб дати оцінку «екстрасенсу» липкорукому. Документальна мова протоколу № 11 від 21 лютого ц. р. свідчить таке. Були присутні: бувший завкафедрою проф. М. А. Білоножко, доценти Д. М. Алімов, П. І. Бондаренко, Ю. В. Шелетов, М. Ф. Літошенко, А. Т. Гвоздиковська, М. Я. Дмитришак, В. М. Речич та інші.

Завкафедрою проф. О. С. Устименко доповів про наслідки роботи комісії по перевірці приписок. Так, фіктивно перевиконане піднавантаження у Шевченка, і незаконно — за приписки — одержано ним з каси академії згадану суму грошиків. Доц. О. Я. Шевчук, виступаючи, детальніше розкрив карти окозамилювача: Шевченко безпідставно записував у журналі обліку піднавантаження години проведених ним занять з слухачами з Камбоджі, за які він отримав погодинну оплату. Причому, відповідно до наказу по академії йому виділялося 48 годин, а в журналі значиться 58. Крім того, він приписав й інші види піднавантаження. Незаконно записав аж 162 години, в т. ч. 58 — уже оплачених за камбоджійців, 8 годин лекцій, 10 годин лабораторно-практичних занять, 12 — за рахунок рецензування авторефератів, 74 — рецензування і захисту курсових робіт на 4—5-х курсах агрономічного факультету.

Шевченко намагався виправдовуватися, що це сталося через його ж халатність. Але чому ж він протягом усього учбового року приписував собі зайві години в журналі, а не, скажімо, одноразового якогось запису на період, і приписки різних видів піднавантажень? І ще: якщо б винна халатність, то чому ж він жодного дня не забув записате зроблене ним? Щось це на зразок циганського синка, який все підряд цупив, та коли піймався, то батько виправдовував його природною забудькуватістю: «Воно в мене, вибачте, мужики, вдалося таке неробзумне і то не крадé, а з чужого воза та на свій кладе». Ганебність вчинку в. о. проф. підсилюється тим, говорилось виступаючим, що Шевченко за фіктивно виконані години (128) оформив заяву і одержав дармових більш як 500 карбованців, тобто фактично вдався до злодійства. А за це вже має бути кара відповідно до злочину.

Небезпідставна й така думка виступаючого: чи може ця людина (Шевченко), яка вчинила такий аморальний, кримінальний злочин, далі знаходитись на педагогічній і виховній роботі? Вважаю, сказав Шевчук, що для Шевченка не стало уроком все те, що він вчинив за останні роки. Згадаймо: сувора догана з занесенням до облікової картки у 1987 р. на Секретаріаті ЦК КПУ — за знущання над людьми, зловживання службовим становищем на посаді секретаря парткому УСГА (з того засідання секретаріату повернувся уже бувшим секретарем у вуз); фабрикація ним так званої персональної справи Устименка, за якою професора виключили тоді з партії і звільнили з роботи, тож треба було докласти величезних зусиль великій групі чесних людей, щоб за п'ятирічку таки довести безпідставність цього обвинувачення. Не стало уроком для Шевченка і те, що за ці та інші злодіяння на нього відкрито персональну справу по партійній лінії. Він продовжував і після реабілітації Устименка ярликувати поліцаєм, написавши до багатотиражної газети (хоч і не було надруковано); наклеп зробив у райком партії на самі збори по розбиранню його справи на факультеті, назвавши їх шабашем; навіть вдався в тому листі до фальсифікації, посилаючись, ніби один колишній співучень Устименка на цих зборах твердив, що того в технікумі приймали в партію, а в дійсності говорив: «не приймали». І ось після всього цього букета неподобств додається новий факт: приписки у великих розмірах, як би це кваліфікувалося прокурором. Зваживши все це, наголосив Шевчук, вношу пропозицію просити ректорат увільнити Шевченка з роботи за аморальні вчинки, зроблені працівником, який виконує виховні функції, як несумісні з продовженням його педагогічної діяльності.

Білоножко вніс пропозицію осудити аморальні вчинки Шевченка і просити ректорат оголосити йому сувору догану. Цю думку підтримали Алімов, Бондаренко, Дмитришак, Літошенко. Збори постановили: за аморальні вчинки Шевченка осудити; за заплутування обліку піднавантаження, приписки понадпланових годин, незаконне одержання більш як 500 крб. просити ректорат оголосити В. П. Шевченку сувору догану; повернути в касу УСГА одержані ним за приписки гроші.

В пам'яті спливають часи, коли він був секретарем парткому й повчав десь 1300 комуністів, та й усіх безпартійних — і ровесників, і старших, і студентів щоденно як лектор. Людина, вважайте, з двома обличчями: говорив одне, а робив друге, своє, що суперечило з Статутом партії і кодексом педагога. Це що— він винайшов свою систему, вищу за кредо Макаренка, Сухомлинського Ушинського та ін. знаменитих педагогів? Ото, бачте, без усякого докору совісті писав заяву на приписані години й ніс для оплати, спокійнісінько одержував дармові гроші й задоволено хихикав собі в кулак, сміючись з простачків, що легко обводив навколо пальця. А його ж ще не так давно, коли вже й був увільнений з секретарства, та дехто з колег видавав за «найчеснішого», пропонуючи за працю фото на Дошку пошани; в той час, як знімок того ж Устименка, інваліда Великої Вітчизняної війни, в рік 40-річчя Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною зняли з факультетського стенда «Вони захищали Батьківщину» і досі ще не поновили. Бачите, як діє кругова порука нечистоплотних, хапуг, горлодерів та ін. іже з ним. Шевченком. Ледве вдалося думаючим людям переконати, що не можна портрет В. П. Шевченка рекомендувати на Дошку пошани. Тепер, мабуть, і його гарячі друзі передумали б.

Виписка та з протоколу кафедри пішла за призначенням. Але невдовзі повернулася з ректорату — резолюцією, щоб розібралися на факультеті. Ніби інші кафедри краще його знають, ніж там, де працює. Гаразд. Побачимо, що буде далі, як зреагують у деканаті. Час цим самим дається на роздуми, і спритник ним користується для «утрясання» справи, обілення свого добряче підмоченого авторитету, честі мундиру. Останні відомості: він вирішив негайно перейти працювати на сусідній факультет у цьому ж корпусі. Тим більше, що зовсім невдовзі йому переобиратися за конкурсом. Знову щоб «кінці у воду»? Сухим вийти з води? Адже на новому місці його фокусів не знають. То хай оце візьмуть до уваги. Щоб не ганьбив і колектив другої кафедри, та й факультету в цілому. Доки ж триватиме гнилий лібералізм? Безкарність додасть нових злочинів.

Коли верстався номер газети, від декана О. Ю. Барабаша стало відомо, що деканат підтримує рішення кафедри про якнайсуворіше покарання любителя приписок, і взагалі такому не місце в академії.

А. КУПОНЕНКО.

ДО УВАГИ АБОНЕНТІВ!

Змінилися телефони в УСГА: у перших чотирьох цифрах останні дві — «3» на «7», а «9» — на «8». Наприклад, було: 263-92-09, тепер: 267-82-09. Внутрішній телефон — без змін.

Роздуми авторів публікацій у нашій газеті не завжди в усьому можуть збігатися з точкою зору редакції.

«За сільськогосподарські кадри» — орган совета секретарей цеховых партийных организаций, ректората, профкома, комитета комсомола Украинской ордена Трудового Красного Знамени сельскохозяйственной академии. (На украинском языке).

Засновник — УСГА.
Газета виходить — по вівторках.
Друк високий.
Формат — А-3.
Тираж — 1700 примірників.

Редактор М. МАЩЕНКО.
Адреса редакції: 252041, Київ-41, вул. Героїв оборони, 15, кім. 25-а, 3-й уч. корпус, тел. 267-82-09, внутр. — 32-09;
ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ.

Київська міська друкарня № 2, вул. Лисенка, 6. Зам. 426. **До уваги читачів: ГАЗЕТА ЗАВОЗИТЬСЯ В УЧБОВІ КОРПУСИ № 1,3, 4, 10, 12.**